

D. od Ba 2/24

HRVATSKI

DOM

Br. 4

(ZA MISEC OŽUJAK 1924.)

KNJIGA PRVA.

SADRŽAJ :

1. Žive rane fra Mije Kotaraša.
(Svršetak) Spivao: Starac Mijo.
2. Tri Passekove Pisme.
3. Oglas.
4. Hrvatski pozdrav. Spivao:
Starac Mijo.
5. Rušenje „Hrvatskog Doma“.
6. Glas pučke duše.
Spivao: Mile Radica.
8. Starcu Mihi. Spiv.: I. Passek.
9. Hrvatski Sabor u Splitu.
Spivao: Starac Mijo.

„HRVATSKI DOM“

Uredjuje: Starac Mijo

Izlazi na prvi svakog miseca na jednom tiskanom arku.

Predplata za tuzemstvo

Za 12 Araka Din. 72.—

Za 6 „ „ 38.—

Knjižarska cina arku Din 8.—

Predplata za inozemstvo i Ameriku:

Za 12 Araka Dolara 2.—

Knjižarska cina Arku 0.20 cent.

Pisma, Pisme, Naruče, Oglasi i Novci

Za „HRVATSKI DOM“

Šalju se na adresu:

Miho Jerinić

ŠIBENIK, Glavna ulica 108. II.

Knjižarska cina . . . Din. 8.— (za tuzemstvo)

„ „ „ Dolar. Centi 0.20 (za inostranstvo).

Izdavatelj i odg. urednik: Jerinić Miho

Tisak: Pučka Tiskara — Šibenik.

Sičanj 1924. ima 31 dan.

Dani	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
U. 1	Nova godina. Ožrez. 5.	Berislav, Berislava	Novo-ljeto 1924.
S. 2	Ime Isusovo, Makarije	Berivoj, Biserka	Silvestar p.
Č. 3	Genoveva	Biladin, Biseruica	Malahija pro
P. 4	Tito b.	Bilimir, Bistra	Zbor 70 uč.
S. 5	Telesfor p.	Blagote, Bjelava	Teopempto
N. 6	Sveta tri kralja.	Blagomir, Bjeloslava	Bogojavljenje
P. 7	Marcei b., Valentin	Bogašin, Blaženka	Zbor Ivana Krst.
U. 8	Severin s., Erhard	Bogdan, Blaženka	Georgij Hoz.
S. 9	Julijau	Bogoje, Bogdana	Polijevekto
Č. 10	Pavao pn.	Bogoljep, Bogoslava	Grigorije
P. 11	Higin p.	Bogoljub, Bojana	Teodorije
S. 12	Ernest s.	Bogomir, Bojka	Tatijana
N. 13	1. po 3 s. k. Sv. obitelj	Bogoslav, Boljemila	N. 66 Prosvj. Emil i St.
P. 14	Feliks m.	Boguhval, Boljenjega	Oci na Sin.
U. 15	Mavro o.	Bogumil, Boljeslava	Pavao Tiv.
S. 16	Marcel p.	Boljemir, Borika	Verige sv. Petra
Č. 17	Antun pn.	Boljeslav, Borislava	Antonije Vel.
P. 18	Stolica s. Petra u Rimu	Borilo, Bosiljka	Atanasije i Kiril
S. 19	Priska m.	Boris, Bosiljka	Makarij
N. 20	2. po s. 3 k. Fabij. i Seb.	Borko, Boška	N. 35. Jeftimije
P. 21	Agneza dj. i m.	Borna, Božana	Maksim
U. 22	Vincencij i Anastazij	Boroje, Božena	Timotej
S. 23	Zaruke B. D. M.	Borivoj, Božena	Klimcut
Č. 24	Timotej b. pn.	Boško, Božetjeha	Ksenija
P. 25	Obraćenje s. Pavla ap.	Božetjeh, Branislava	Grigor. Bog.
S. 26	Polikarpo b. m.	Božičko, Branka	Ksenofont
N. 27	3. po s. 3 k. Ivan zlatousti	Božidar, Bratoslava	N. 36. Pr. m. Ivana Zl.
P. 28	Julijan, Ildefons b.	Boživoj, Budimira	Efrem sirski
U. 29	Franjo Saleski b.	Božo, Budislava	Ignasije
S. 30	Martina dj. m.	Branilo, Buga	Barilija Vel.
Č. 31	Petar Nolasko pr.	Branimir, Buga	Kir i Ivan

....Beograd. Pismo, koje sam Vam poslao dne 10. siečnja o. g. kao odgovor na Vaš cinjeni poziv na suradnju oko sredjenja prilika u našoj od sadašnjih radikala prigničenoj Domovini, bilo je od ovdishnje policije zarobljeno.

G. Lupis. — Chicago. — One Vaše bedastoće i blezgarije čitao u „Hrv. Glasniku“. Kažite vi braći Hrvatima u Americi radi kojih ste r: zloga pobigli iz Korčule u doba kada je narod trebao možda i Vaše moralne pomoći. Ali narod na Korčuli nema dolara ni dinara, pak ga niste mogli guliti i derati na živo, i za to ste ga ostavili na cidilu, a pobigli ste u Ameriku, da pod lažnom krinkom hrvatstva varate naše iseljenike, koji ne trebaše Vašeg ni rada ni svita. Ovdje je bilo za Vas široko polje rada za oslobo-

Sve što diše ljubavlju kršćan-
[skom

U Kninu se radovalo jeste,
Slušajući Miletu Pastiru
I fra Miju sinjskoga junaka;
Putem im se klanjaše do zemlje,
Bez razlike veliko i malo,
Ljubjeć ruku crkvenomu Ocu,
Kad na jednom crnih vrana jato
Pomoli se na sred Knina grada,
Na čelu mu glave bez moždjani,
I bez ljudskog ponosa i krvi,
Do tri brata do tri jogunice,
Prazne tikve, golobradi momci,
A uza njih generali mudri,
Zor delije bez djogata vranca;
I vojvode siloviti duhom
Sve hajduci iz kninskoga polja.

Kad spaziše delije neznani
Kotaraša sinjskoga fra Miju,
Podigoše viku i galamu,
Svi urliču kao divlje zviri,
Urlik njihov razliga se gradom,
Navališe na gvozdena kola,
U kojima sidiše fra Mišo
Uz biskupa Miletu fra Jeru.
Navališe ko sedam lavova
Podivljali, sve im pina pini
Na usnama, blidim od ljutine;
Natiču se u psovka ma grdnim
Protu Miji, kakvih teško čuti
Iz ustijuh pametnoga bića.

Ne štede mu ni oca ni majku,
Koji vični pod studenom ploćom
Sanak sniju, a trule im kosti
Po grobima premeću alčaci,
Ko da su im mrtve kosti krive,
Što su oni izgubili glavu.
Psuju njemu Boga i Divicu
I sve svece, jazuk ih je slušat,
Kako grde vlastitoga Boga,
Koj na Križu prolio je Krvcu
I za grihe pravoslavne braće!

Kad se družba braće i nebraće

Nasitila svake grdne psosti,
Na kolima prozore polupa,
Gnjilim jajim na fratra se baca,
Da mu masti kičenu odoru,
Proklinju mu kuću i kućiste,
Crnog vruga pozivlju u pomoć,
Da odnese Kotaraša Miju,
Jer da se je Radiću prodao,
Koga ljubi so itska Rusija,
Koga prima babata Eangleska.
Ko principa u Londonu gradu,
Da ga sluša, kako priča jade,
I nevolje, u koje su pali
Svi Hrvati nakon sloma Beča
I Budima, dva ljuta krvnika
Slovenaca, Srba i Hrvata.

Stane juriš sedmorice „braće“
Na fra Miju, a kamenje leti,
Kao jaje kroz prozor u kolu,
Sve razbija čega se dotakne,
Već u kri Bilandžiću leži.
Pa ne štede fra Mijine glave;
A kada je prolivena krvca,
Bilandžića dike od glavara,
Stane vriska svijuh suputnika,
Al se vriske delije ne plaše,
Već ko zviri skočiše u kola,
Za abite potežu fra Miju.
Krešuć njemu Boga Velikoga,
I prite mu teškim buzdovanom,
Da će njemu razmrcvarit glavu,
Ako li se ne iskra vani,
Iz kolica što u Zagreb vode
Da se klanja Bogu Velikomu.

Se to gleda Kotaraš fra Mišo,
Mirne duše i moli se Bogu,
Svojoj braći da prosvitli pamet,
Da ih čuva od zla i nevolje,
I tamnice, nesretne družice,
Pa im veli tiho, razborito:
„Dico moja sivi sokolčići,
„Manite se kamenja i psovca,
„Manite se bezposlena posla,
„Junak nije ko Gospoda psuje,

ARAK ZA MISEC OŽUJAK 1924 — KNJIGA PRVA.

HRVATSKI DOM · Br. 4.

„Ruke k sebi, ne pravite rugla
„I sramote hrvatskomu Kninu“.

Bolje da se ugrizo za jezik,
Nego da je otvorio usta!
Čim on svrši na poso se dignu,
Pa ga zgrabi do sedam junaka,
Silimice izgurit ga vani,
Kroz prozore oni pokušaše,
Al kada im neuspilo dilo
Na junačkom odporu fra Mije,
Pograde ga te ga izguraše
Izpoštanskih „jugovinskih“ kola,
Pritiči mu rukama u zraku,
Da ne smije prosliditi puta,
Jer da će ju poletiti za njim
I kad stigne u hrvatski Gračac,
Da će tamo u ličkom kotaru,
Bit ubijen toljagom po glavi,
Ili zrnou u sred srca živa.

Mirno sluša Kotaraš fra Mijo
Smrtnu pismu braće i nebraće,
Moli Boga, da ga ne napusti
U nevolji u sred Knina grada,
Te se skloni izpred te napasti
Sa trojicom suputnika, svojih
Koji no ga pratijahu virno,
U prizemlje kninskoga hotela,
Misleć sad će rulja dati mira,
I nadoći pozvani organi,
Da čuvaju čovičans'a prava.
Al se Mijo kruto privario,
Razbijači izgubiše glavu,
Nahrupiše kao divlje zviri
I htidoše provalit u sobu,
Gdi se bio sklonuo fra Mijo,
Da urade Bog sam znade kakvo
Zlo opako jošter nečuvono.

Čim je rulja ponolila glavu
I dignula ruke po aeru,
Da razbija od hotela vrata,
Ustadoše drugovi fra Mije
I u njima uzavrila krvca,
I rekoše kninskim razbijačim :
„Kanite se, braćo od nedraga,
„Svskog dila zlobnog i prokleta.
„Ako su vam crne vrane danas
„Uništile i izpile mozag,

„Pa neznate što radite bisni,
„Znajte, da će svaki od nas prije
„Izginuti, nego li će jedan
„Od vas prodrin u sobu fra Miji.
„Virujte nam ne poznamo šale,
„Manite se ludog ludovanja ;
„Vi u sobu ne ćete prodrin,
„Do li preko naših mrtvih glava.

Za savite poštene i dobre
Kninske rulje mare i nemare,
Do tri puta učiniše juriš,
Do tri puta pokušaše sriću.
Da provale u sobu fra Miji,
Da ga starca sastave sa zemljom,
Al da zašto, ni žalio ne bih ;
Već ga zato htiše umoriti,
Jerbo ljubi dušom, tilom grudu,
Koja no ga na svit bili dala,
A ta gruda Hrvatska ze zove,
Koja nekoć primila u krilo
Braću, kad su bižali u strahu
Pred junačkom osmanlijskom

[vojskom,

A sada nam odvrćaju ljubav,
Kakve nigda očekivo nisi,
Sa batinom, teškim buzdovanom
I traže nam sa ramena glavu !
Oj neviro, nigdi te ne bilo,
Zatrla se tvoje sime kletu
Izmedj braće Srba i Hrvata.

Kad se „braća“ malko odmoriše,
I napiše rumenike vina,
Sa svim silam nahrupiše opet,
Da razbija od hotela vrata,
Oko kojih borba se razvila
Izmedj ludih sedam razbijača
I trojicē desnih prijatelja,
I drugova Kotaraša Mije.

Boj se vodi, zlo će da se rodi,
Ako lude porazbiju vrata ;
Boj se vodi, našrcu delije,
Al im borba uzaludna bila,
Vrata brane hrvatske mišice.
I navalu odbijaju svaku.
Na dilu se poznaju junaci,
Koje no je porodila majku,
I hrvatskim odgojila mlikom ,

Boj se vodi do dva puna sata,
 Ko hijene navaljuje lûda
 Da fra Miji mantiju izpara,
 Što ga resi vridna redovnika;
 Da ga kolje bez srca i duše
 Izpod grla sa oštricom noža,
 Umoćenom u sićanu gorkom,
 Al kada je lûda uvidila,
 Da su jače hrvatske mišice,
 Da im niko odoliti ne će,
 Da se ne će napojiti krvi
 Fra Mijine, izpod bila vrata,
 Tada se je domislila brzo
 I napadne Frankića Anđjelka,
 Koji no je u prizemlju mirno
 Od hotela gledao nebratske
 Napadaje od trojice braće
 I njihovih suludnih ortaka
 Nu i tu su loše sreće bili,
 Ni Frankiću nisu naudili,
 I u njega desnica junačka,
 Koa siće za dva ljuta mača.

Kad uvide tri brata nebrata,
 Da nemogu prolomiti vrata
 I napit se fra Mijini krvi,
 Biše oni da pobisne ljuti.
 Sto im misli na pamet je palo,
 Svu stotinu na jednu su svili,
 I fra Mijo u Kninu kad stane
 I za Zagreb nepromislidi puta,
 Odlučise kninske perjanice,
 Podignuti neprednu vojsku,
 Da navali na državna kola,
 Kada u njih Kotarašu side.
 Što odluče izvršise ono,
 Da je bilo strahota gledati,
 Kakvu vojsku podigoše bisni
 Razbijači na fra Miju samog,
 Kojeg prati oružana sila,
 Da mu glavu obrani od zviri.

Čim fra Mijo pomolio glavu
 U blizini kolodvora kninskog,
 Nasta buka, kakve Knin ne pamti,
 Lete jaja sa četiri strane,
 I padaju pogrdnice riči,
 Kakvih samo izustiti mogu,
 Ljudi, koji pogaziše lice

Ispred ljudi i pred Višnjem,
 [Bogom]

Kroz svitinu prolazi fra Mijo
 Ne boji se napadaja braće,
 Nit se plaši izgubiti glave,
 U njega je čista savist bila,
 Da nikomu, pa ni Srbu bratu,
 Nije reko: Tamo da si dalje!
 Daleko ti kuća i kućiste
 Od mojega hrvatskoga dvora;
 Već je braću pravoslavne vire,
 Uvik primo za bogatu sofru,
 Gostio ih rakijom i vinom,
 Po staromu bratskom običaju;
 Nit ga pito koje si vire
 Već ga zimi u odaje primo,
 Da se grije vatrom ugrijane,
 Ali lûda za dobra ne mari,
 Pa kad vlak se započne da kreće,
 U kom sidi Kotaraš fra Mijo,
 U vagonu zatvoren ko jarje.
 Prama Splitu, hrvatskomu gradu,
 E da vam je pogledati bilo,
 Kako bisne lûdi razbijači,
 Srce bi vam proplakalo bilo,
 Znajuć da su jednokrvna braća;
 Kako šake podižu i prite,
 Da će tući fra Mijina ledja,
 Da će glavu smrskat mu u pilje,
 Da će obe polomit mu ruke
 Da će obe pokosit mu nože
 Da će oba izkopat mu oko,
 Da će oba ostrići mu uha
 Da će zube povadit mu zdrave,
 Da će criva parat mu u drob,
 Da će njemu džigericu zbašat
 Da će njemu odkinuti jezik,
 Da će njemu nozdrvice satrat
 Da će njemu obrvice spalit,
 Da će njemu trepavice gušit,
 Da će njemu živo srce sići,
 Da će njemu zatvoriti dušnik,
 Da će njemu moždjane ispići,
 Da će njemu isprebijat rebra,
 Da će njemu odkinuti tilo,
 Da će njemu žilu kucavicu
 Otvoriti, da mu krvca vrene

Iz krupnoga, junačkoga tila,
I kada se rastavi od tila,
Da mu duša prestane disati,
Na veselje i radost veliku
Zalutala „vasionog sveta“,
Što se krsti sa tri pusta prsta,
I u mržnji nepriznaje Krsta,
Kojemu se rimski slidbenici
Mole, da medj Srbim i Hrvatim:
Sloga, ljubav vladaju do vika.

Kada vodić kninske željeznice,
Znak podade, da će vlak odjurit,
Ah da vam je bilo čuti viku,
Što podignu zavedena grla,
Proti Mije i njegovim družim,
Zatvorenim s čvrstom ključani-

[com

U kupeju gvođenog vagona,
Srce bi vam proplakalo bilo,
Slušajući, kako braća grde
Rimske crkve vridnog redovnika
Koga resi pojas i mantija,
Svetog Frane, koga narod ljubi,
U svim selim, gdi god nam dopire
Rič hrvatska pisana i živa.

Navališe ljušto hrpimice
Na vlak, da mu izvuku kotače.
Kad to spazi oružnička straža,
U vis puca iz tankih pušaka,
Znak podaje da se narod smiri,
U to vlak se krene i odjuri,
A u nj skaču do tri razbijača
I polete do onog vagona,
U kojemu sidiše fra Mijo,
Tri su puta pokušali silom,
Na vagonu da otvore vrata,
Al im muka uzaludna bila,
Jače gvozdje od njihovih ruku
I kad dodju do Kosova Polja,
Poliveni ruglom i sramotom,
Pobigoše kao viverice,
Kad zasuška nešto iza busa,
A fra Mijo put nastavi zdravo
Prama Splitu vidajući rane,
Što no ih je dobio na glavi,
U kolivci hrvatskih knezova,
U sred Knina u srid bila dana,
Od ludova i nesvitnih glava,
Moleć Boga da im grihe prosti,
Pa da budu u dugom životu
Ljubit brata, koje vire bio!

Pozdravi Starcu Miji.

Pittsburgh Pa dne 10 sičnja 1924. Šaljem Vam dva dolara za predplatu na „Hrvatski Dom“. Primio jesam prvi primjerak za sičanj i veljaču, te mi se jako dopalo, kako znate divno pivati: Hrv. slobodi i Domovini. U tom cilju samo napred do slobode Hrvatske Domovine i Hr. Naroda. U tomu nesmije biti straha ni pred smrću, jerbo je bolje častno umriti, nego sramotno ili nečasno živiti kao što to izdajnici čine. Bog neka Vas čuva u radu za slobodu Hrvatske Domovine. Primite moj srdačni pozdrav. Ostajem sa štovanjem i z Bogom

Petar Belinić

Rankine. Prosinca 19. 1923. Vašu Pismaricu „Hrv. Dom“ primili. Hvala lipa. Predplaćujem se na istu, te mi šaljite sve svežiče. Čestitam Vam Božić i Novo Lito 1924. Da Bog da zavlada sloga, ljubav i bratstvo naedju našim narodom u god. 1924. Bog sačuvao naš narod od svih, koji s njegovom kožom frguju, a Vi nam pivajte i kroz pisma narod budite i u slogi uzdržite.

B. Bekavac.

I. PASSEK: (Ogulin).

1. MAJCI DOMOVINI.

Prva pisma, što je sklada
Još neuka muza moja.
Primi Ti je Domovino,
Prva neka bude Tvoja!

Otačbino, majko draga
Pozdravlja Te sinak sada.
Iz dubine srca svoga
Što je izvor mnogih jada...
Izvire iz srca toga
Prva pisma, što je sklada!

Kako li sam sretan sada
Što Te Majkom nazvat mogu.
Kako duša moja mlada
Hvali za to Višnjem Bogu.
Pisma hvali nad sve ino...
Primi Ti je Domovino!

Grūdo mila, zemljo moga Roda
Ja Te ljubim - to ti kazat mogu!
Da Ti svane - željena sloboda
Vik se molim - Višnjem Ocu Bogu.
Zato piva kô kad drhšće hvoja
Još neuka muza moja!

Takve Majke zvat se sinom
O čast li je nad sve ine.
Dičit ću se Otačbinom,
Koja slavne rodi sine.
Nisam pisnik ali ova...
Prva neka bude Tvoja!

2. NJEMU.

Nad domovinom nadvili se teški oblaci,
Pritisnuli Njeno čelo crne sjete traci.
Dušman hará, svoju kletu meće silu,
Da ubije -- zavik zatre Domovinu milu.

Pritisnuo milu zemlju jaram klete ruke.
Nikog nema. Nitko neće da odstrani muke.
„Jadna zemljo! Jel' Te i Bog ostavio veće,
Kada nitko, a ma nitko pomoći Ti neće?!“

Dušman ništi, ruši svete dvore,
Silom hoće da nestane, što nam oci stvore.
Na daleko već se širi krvav jauk ljudi,
Proganja ih, ubija ih silom krvnik hudi.

Tisuc lita tišti sila ovu zemlju svetu,
Nikog nema, da satare „švapsku“ silu kleta.
Dušman hoće, da nestane i zadnjeg Hrvata:
Otvorena bit će meni — misli svukud vrata.

U tom teškom nama stanju domovine mile
Rasprostu se nad nam krila Slobode vile.
Rodio se nama sinak, — kao andio s neba,
On će nama veće dati, što nam silno treba.

Vodit stade borbu ljutu kao živi lav,
Za slobodu nama milu žrtvovo se sav.
Doć će ali Slo e sunce i pred naša vrata,
U Slobodi bit će Majka sad tužnih Hrvata!

Braćo mila, braćo draga, prošlost nam je dična
Nek' nas Slozi ona uči za vikova vična.
Pradidovi, stari borci, nek nam uзор budu,
Dila njina nek nas uče branit svetu grudu!

U tom sveto primjer Njega, slidimo bez riči,
Sloga, opet samo Sloga ove rane liči.
Slidimo Vodju, on nas vodi do Slobode vrata,
Samo tako u primjeru pradidâ, Hrvata!

3. POBIDA JE NAŠA!

Od Dunava sve do mora
Urnebesan klič se ori.
Preko voda, preko gora
Glas naroda gromko zbori:

„Živio nam smili lavu,
Šmrvio si izdajice;
Pravo dao našem pravu,
Uništio kukavice.

Junački nam Vodjo dragi;
Zdravo da si pobidniče,
Slobodni su naši pragi
Žrtvom Tvojom mučeniče!“

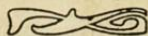
Bosna naša, štitnica Hrvata
Vesela je, pobida je njena,
Neprijatelj kužavički pada,
Nestalo ga ko žednih hijena.

Dalmacijom, kolivkom Hrvata
Glas pobide gromko ori,
Hrvat svoga grli brata
Gleći ga On govori:

„Živio nam Vođo dragi;
Zdravo da si pobidniče,
Slobodni su naši pragi
Žrtvom Tvojom mučeniče!“

Slovenija zemlja sveta
Ponesla se kako valja,
Otišla je sila kleta,
Drzka ruka Nju ne kalja.

„Živio nam dragi sine;
Vodjo mili svih Hrvata,
Pobida je domovine —
A kukavce čeka plata!“

Oglas

Ovijem se daje do javnog znanja, da će se po novoj godini izdavati putne isprave po doli naznačenim uvjetima

- 1). Svaki onaj koji pripada jednoj stranci koja je proti državnom i narodnom jedinstvu neka se ne obraća ovamo za bilo kakvu putnicu jer mu se molba neće ni u obzir uzeti.
- 2). Putnice će se davati jedino dobrim i pravim državljanima koji treba da odmah prilože molbu :
 - a) stari pašoš ako ga posjeduju
 - b) krštenicu redovitu biljegovanu
 - c) lični opis potvrđen od općine
 - d) uverenje od kr. kotarskog suda da nema zapreka
 - e) uverenje od općine da je udovolio vojnoj dužnosti
 - f) uverenje od Poreznog ureda da je podmirio porez
 - g) dvije nove slike
 - h) polog od 50 dinara za librić i biljeg na istoga.
- 3). Nitko neka ne dolazi osobno pitati ili pospješivati putnice, jer će se iste s najvećom žurnošću rešavati i poštom dostavljati strankama.
- 4) Neka nikome ne pade na pamet da dolazi u ovaj ured uveravati o svojem patriotizmu, svak ima za sobom 4 godine iza sloma pak će njegovo ponašanje kroz ove četiri godine biti najbolji dokaz patriotizma.

Sve ovo vrijedi i za pokućarske dozvole i za oružne listoe a u glavnom za sve pogodnosti koji se traže od ove države.

Legitimacije za tuzemstvu licima ispod 21 godine neće se uopće izdavati.

Licima pak ispod 30 godina izdat će se legitimacije jedino uz fotografiju i molbu.

Imotski dne 18 Decembra 1923.

Kr. Sreski Poglavar :
MIKELIĆ, v. r.

POZDRAV HRVATIMA SAKUPLJENIM

NA

VELIKOM HRVATSKOM PLESU

U

ŠIBENIKU

DNE 16. VELJAČE 1924.

Spivao : Starac Mijo.

Bože mili na svemu Ti hvala
Kad dočekah i ovoga danka
U sred srca Šibenika grada,
Da se piva od mraka do zore,
A od zore do biloga danka
Stara pisma hrvatskoga roda:
„Oj Hrvatska još nije propala!“
Kako što su navrštili nekoć
Izdajice hrvatskoga roda,
Da će nestat zadnjega Hrvata
U bilomu Šibeniku gradu.

Jeste, braćo, istina je živa :
Složila se drača i kopriva,
Da boj vode prot hrvatskom

[rodu,
U sred bilog Šibenika grada
I već hihu izkopali raku,
U koju su zatrpali htili
Svakog sina što hrvatski misli,
Svako dite što hrvatski piva,
Svaku majku što Hrvate radja,
Svaku curu što Hrvate ljubi,
Al su sriće svi preslabi bili,

Jer se Hrvat Šibenika grada
Neda gnićit od koprive, drače,
Već se diže na junačke noge
I bori se prot zulumu, sili,
Ljute drače i koprive tužne
Ne plaši se njihovih bodljika,
Ne boji se njihovoga jida,
Glavu diže visoko do neba
I bez straha pred mamuzom

[težkom
Pismu piva hrvatskomu rodu,
A u pismi pozivlje Hrvate
Da se slože u falangu čvrstu,
Da se bore za slobodu zlatnu,
Kuju jošter doživili nisu,
Da se šire gvozdenih singjira,
Što im jošter o rukama vise ;
Da se riše bogumrskog robstva
U koji su nedužni zapali ;
Da se bore prot zulumu zviri,
Koje no im krv iz grla srću.
Bože mili na svemu Ti hvala
Kada eto doživih taj danak

Da se braća Šibenika grada
Sakupiše na hrvatskom plesu,
Da se skupá vesele i diče
Sa hrvatskim ponosnim imenom
Jedan s drugim da se razgovara
O nevoljam što ih biadne tište.

Nema sile, koja će nas skršit,
Ni sudije, koji će nas kaznit
Kad pivamo hrvatske pismice
I u pismam slavimo junake
Što su znali braniti Hrvatstvo
Šibenika ponosita grada.
Na obalam hrvatskoga Jadrana
Od tudjinca, tirjanina kleta
Od zlotvora, svakovrsne bagre,
Od izroda hrvatskoga roda,
Poturica, gladnih izilica.

Šibenik je alem-kamen uvijek
Na Jadranu hrvatskomu bio,
U vis dizo ponosno je glavu
Pred tudjinom nije imo straha,
Svakoj buri pokazao je zube,

Zlo je svako prebrdio lako,
Pak se opet sa zastavom dići
Svoga roda, hrvatskoga plemena;
Opet piva svud hrvatsku pismu
Kono što je kroz vikove pivo;
Opet slavi hrvatske junake,
Kono što ih slavio je uvijek;
Opet pleše u hrvatskom kolu
Kono što je kroz stolića pleso
Staro kolo sloge svih Hrvata.

Vesel' mo se draga braćo
[moja
Da nas sloga u kolo dovela,
Ne bojmo se koprive ni draće,
Ne bojmo se teške topuzine,
Ne bojmo se tamnica, ni metka,
Ne bojmo se batina, ni prituja,
Ne dajmo se nikomu pod pete,
Već branimo naše sveto pravo
Moj vam pozdrav: Svi mi bili
[zdravo!

RUŠENJE „HRVATSKOG DOMA“.

Pr. 1/24

2

Kr. Okružni Sud u Šibeniku kao suibeni Dvor l. Molbe u tiskovnim poslima, riješavajući o zabrani tiskopisa „Hrvatski Dom“ izdavatelja i odgovornog urednika Mihe Jerinića, štampanog u tiskari Ručka Tiskara u Šibeniku, kao br. 3 knjige prve (za mesec ožujak 1924), koju je zabranu predložilo Državno odvjetništvo u Šibeniku, predlogom 9/2 1914 Ss. 1/24, u nejavnoj sjednici, po saslušanju Državnog Odvjetništva

Presudio je:

I. Sadržaj dopisa, štampan na drugoj stranici korice spomenutog časopisa pod naslovom „Odgovori Starca Mije“ upravljen Dr. Arangjeloviću i družini, u svojoj cjelini izazivlje mržnju protiv Države kao cjeline i istim se pozivlje na promjenu Državne forme.

Sadržaj pjesme „Obznana“ na stranici 40 i ost. istog časopisa izazivlje plemensku mržnju između Hrvata i Srba.

II. Potvrđuje se zapljena gori navedenog broja.

III. Zabranjiva se daljnje raspacavanje odnosno prodavanje zapljenjenog broja.

IV. Naregljiva se: a) uništenje pohvatanih primjeraka; b) razmetnuće odnosno tiskarskog sloga na stroju; c) objelodanjenje ove presude.

Razlozi:

Pošto se u inkrimiranim člancima, bi u „odgovorima“ i pjesmi „Obznane“ ne kritizira samo režim već se izričito sije i raspiruje mržnje između plemena Hrvata i Srba, što je kadro da izazove plemenski razdor, i izazivlje mržnju ne samo protiv režima već protiv Države kao takove, i to ne samo sa pojedinim djelovima tih članaka već svom svojom cjelinom, trebalo je udovoljiti predlogu i presuditi kao gori.

Kr, Okružni Sud u Šibeniku
dne 10 /ebruara 1924.

SPALATIN.

KR. OKRUŽNOM SUDU

kao sudbenom Dvoru I, molbe u poslima tiskovnim

U ŠIBENIKU

U t o k

Mihe Jerinića izdatelja i odgovornog urednika tiskopisa „HRVATSKI DOM“ u Šibeniku.

proli zaključku 10 februara 1924.

Pr. 1/24 Okružnog Suda u Šibeniku.

Napadnutim zaključkom je bila potvrđena zapljena članku na drugoj stranici korice lista HRVATSKI DOM kao što je bila i zapljenjena pjesma Obznana na strani 40 istog časopisa, jer da tobože izazivlje plemensku mržnju između Hrvata i Srba.

Tko pročita odgovor Starca Mije taj će naći da se tu govori samo teoretski i pitanja republike i ništa drugo.

Po ustavu je štampa slobodna, pak pošto se ovdje teoretski raspravlja o jednome pitanju forme državne i to ne o našoj Državi već o nečemu što bi moglo da bude na Balkanu t. j. o nekoj budućoj federativnoj formi republikanskih država, to takovo pitanje neznai raspirivanje mržnje već pretresanje jedne nužmodernije ideje koja je danas zahvatila čitavi svijet.

Što se tiče pjesme Obznana dosta je pročitati njezin svršetak i uobće zadnju stavku te pjesme koja glasi ovako:

(Ovdje dolazi nekoliko zaplinitjenih stihova, u kojim se izriće nada da će doći vrijeme, da će kod Hrvata biti sretan uz Slovence, Srbe i Bugare na Balkanu.)

Zar ovakova pjesma znači razdraživanje? Dosta je ovo i dalje se negovori, a pametan čovjek neka prosudi jeli to raspirivanje mržnje ili je to budjenje bratske ljubavi.

Predlaže se da se ureče javna rasprava i sudi ukida se presuda Pr. 1/24 Okružnoga suda u Šibeniku, kao Dvora I molbe u tiskovnim stvarima i diže se udarena zapljena u istoj presudi navedene.

Šibenik 12 veljače 1924.

Miho Jerinić.

Javna rasprava.

Obdržavala se je dne 27. veljače o. g. kod Okružnog Suda u Šibeniku. Senatu je predsjedao savitnik *Gelineo*, a kao votanti su fungirali savitnici *Kamenarović* i *Masovčić*. Državno odvitništvo je zastupao državni pododvitnik *Rodić* a obranu odvitnik Dr. Marko Kožul. Dvorana je bila dobro posjećena od slušatelja. Predsjednik *Gelineo* otvara raspravu i čita spise. Državni pododvitnik predlaže da se isključi javnost. Privatni branitelj se protivi. Senat se povlači i donša zaključak, da nema razloga da se rasprava proglasi tajnom. Čita se zarobljene stavke. Publika sluša i snobiva se što je policija zaplinitila.

Dr. Kožul sa vanrednim političkim govorom i nepobitnim argumentacijama, dokazuje da se u zaplinitjenim člancima uprav protivno od tvrđnje policije i suda širi ljubav i sloga izmedju Srba i Hrvata i predlaže da se ukine zaplina, Senat se povlači i nakon polusatnog vićanja čita osudu, kojom se utok odbija a zaplina potvrđuje.

U narednom broju doniti ćemo ovu osudu.

Obzirom na ogromni trošak, koji je bio ovim progonstvom nanešen „Hrvatskom Domu“ mole se ggda. predbrojnici, koji nisu podmirili 1 i 2 svezak, da ga blagohotno poprime.

Udrava.

Vrisnik. — Oprostite, dragi gospodar, na zakašnjenju. Bijah bolestan, a k tomu oskudica novaca. Proživljuju se dani po siromašku. Ako se što odkine na grlu, tadā ide za kulturne svrhe. Pozdrav Vaš

Don Vicko Bojanić.

STARCU MIJI.

Spivao: J. PASSEK (Ogulin).

Pisniče, ja znam da Tvoje srce krije
Mnogò toga, što još dalo nije.
Pisniče, ja znam, da još će pisme biti,
Koja će nas budit na Slobodu,
Koja će Ti čelo lovor-vincem viti
Za zasluge, što si napravio Rodu!..

Ja znadem Tvoju dušu ;
Ne, — vidio je nisam.
Slava Tvoja kažu,
Da je plemenita, čista
Kao ljiljan bistra,
Te čeka, želi, vapi dobro
Hrvátskom Narodu!..

Zakl'o si se perom svojim
Na oltar Domovine,
Na oltar svoga roda.
Seljački Ti hoćeš, sine,
Da patniku-seljaku
Zasine Sloboda!..

I već se budi Onaj, što snivo dugo biše
Ne, da kazni krvnika,
Koji krv mu piše.
Probudio se Onaj, da vodi ričju rat,
Ne, da liva krv.
Pravicu, Slobodu zahtiva
Što je davno tražio
Seljak, njegov brat!..

Predajte se Vi, što niste za Slobodu znali,
Jer krvna ruka usahnuti hoće.
Kolac, puška, nož i bič;
Ti idoli naši su pali
I nikada se već probudit neće, ...
Jest!... Ti idoli su pali!..

Covičnost, Pravda, Sloboda
Razigrala grudi seljaka.
Slobodu hoće onaj, što tlačen vično bio...
I gle!...
Jednom ričju brod se dig'o
Šabrao se kao pčela roj,...
Covičnost, Pravda, Sloboda
Posvuda se čuje poj...

U teškom radu: kopaš, siješ, radiš
A još uz to hvataš pero lako,
Kojim dižeš svoga patnog brata,... budiš
U njemu sveto čuvstvo jako,
Budiš Slogu, potičeš Slobodu,
Covičnosti otvaraš Ti vrata,
Koje treba Tvome tužnom Rodu,
Zbog koje nesta junačkog Ti brata!..

Radi Starče! Vrelo čuvstvâ bûdi
U seljaka, — diži ljubav Domovini,
Trag Slobode uli im u grudi,
Koje treba tužnoj Otadžbini!..
Potiči ih svojim rič'ma plamenim
Neka radom budu dika Rodu,
Na pameti neka ima svatko
Žrtvovat se za zlatnu Slobodu!..

Starče Mijo — maši lakim perom,
Uli ljubav Ti svakom u grudi.
Covičnosti, Pravice, Slobode
Čuvstva vrela, traga od njih svakom
Uli, meći u junačke grudi;...
Mijo Starče, Ti im vodiš budi!!

Zagreb 27. XII. 1923. U prvom redu želim Vam u Novoj Godini obilje božjeg blagoslova! Ujedno istim putem zahvaljujem, za poslanu mi pismu. Nepravdu su na meni učinili — ali konačno, za što da u ovo „bratsko“ doba ide nama pojedincima bolje, kad cio hrvatski narod strada i trpi. No svaka je sila za vremena i mi ovdje čvrsto, virujemo, da će tom pašovanju skoro biti kraj. Mi smo sada osnovali Tomislav, društvo za proslavu hiljadu god. hrvat. kraljevstva, pa ćemo kao Hrvatice i žene učiniti svoje, da se Hrvati što dostojnije pripreve i spremne, za proslavu te jubilarne godine, samostalne hrvatske države.

Primite izraz mog dubokog poštovanja i hrvatski pozdrav:

Slavka Fürst.

GLAS PUČKE DUŠE.

Spivao: Mile Radica, obrtnik, Split. *)

Ti si kod nas, već osamnest
[lita
Što redovnik i ko kateketa,
Zadnje vrime za paroka bio.
Sav se varoš u te zaljubio.
Virus, ljubav što od Boga brao,
Ko svećenik sve si nama dao,
Pod tobom je izčežnula buna
Gdi ti jesi, tu je crkva puna.
Tvoja dila varoš zavolio
I skladno se tada odlučio,
Molit tvoje crkve starešine
Da te ne bi od nas uklonile.
Jer glas puka jeste glas od Boga,
Hoće varoš da dodje do toga,
Do potvrde i do odobrenja
Križa crkvom tvog ustoličenja.

Naš don Ante zasluga je tvoja
Što se digla sva varoška volja,
Jer u tebi vidi redovnika,
Svetog Križa crkvi ti si dika.
Splitski biskup kad ću glase
[puka,

Tad potvrdi i njegova ručva,
Dade glasno puku odobrenje
I proglasi tvoje ustoličenje.
Kad su čuli u varošu glase
Od radosti svu tugu ugase,
I zavape živi biskup Splita,
Koj ne prima od nikoga svita.
Jer pravica pred Bogom je
[časna

A istina pred pukom je jasna,
Nije ovo rič u obće mala
Vam Prisvitli varoš kliče hvala.

Danas varoš stoji put veselja
Zašto mu se izvršila želja,
Da don Ante u njemu ostane
I tut čeka sebi bolje dane.
On je čestit i pravi redovnik
Križa crkve uzorni upravnik,
Jer je pošten i nije okaljani
Za to varoš ostaje mu haran.
Glasno kliče da ga Bog požive!
Sa pomoću od Blažene Dive,
Želječ s tobom, da se divi
Crkvom svetom u miru da živi.
Sveti Križu, eto redovnika
Pravednoga, nek ti bude dika,
Čuvaj nam ga i pokripi njega
Daj mu snage da dopre do
[svega.

Za kim pošo sretno njemu
[bilo
Varošanim nam će biti milo,
Veseleć se i staro i mlado
S tobom Ante slatka naša nado.
Nek ti bude sretno ustoličenje
Tvoj puk voli tako odobrenje,
Nek ti radost obuhvati s toga
Oca, Majku, grane roda tvoga.
Koliko smo danas zadovoljni
Toliko smo mi tebi pokorni,
Hoćemo se sa tobom dičiti
I molitvom tvojom se kripiti.
Zdrav nam budi još na mnogo
[lita,

Pratila te crkve ljubav sveta,
Koliko se ti s nama divio
Toliko ti kličemo: Živio!

*) Hrvatski obrtnik Mile Radica, stari hrvatski borac u Splitu, ovu je pismu ispisao prigodom ustoličenja kanonika don Ante Milića za stalnog župnika u crkvi sv. Križa u Splitu, koje je uslidilo dne 16 prosinca 1923. i poslao nam ju, da ju uvrstimo u „Hrv. Domu“.

HRVATSKI SABOR U SPLITU.

Spivao: Starac Mijo.

(DIO PRVI).

Knjigu piše Starac Mijo situ,
Knjigu piše na tankom papiru,
Na kolinu veće malaksalu
Pod vremenom teškogá pro-

[gonstva,
Što no ga je doživio Starac
Od kada se izbavio Beča
I Madjara ljutih janjičara.

Knjigu piše, gorke suze lije
Nad sudbinom hrvatskoga Roda,
Koji bidan zaslužio nije,
Nakon dugog robovanja kletog.
Izpod bečkog i madjarskog

[jarma.
A kad knjigu natopio suza,
Nju mi šalje Trumbiću Antunu
U srid Splita, hrvatskoga grada,
Na obalam Jadranskoga mora.
U knjizi ga lipo pozdravljaše
I ovako Anti govoraše:

„Dragi Ante, našeg roda diko,
„Sićaš li se onoga vrmena,
„Kad ti meni u sred carskog

[Beča
„Reče: „Mijo, nadošlo je vrime.
„Da obaraš veliko i malo,
„Što u Beču prot Hrvatim radi,
„Što u Pešiu nama jamu kopa,
„U Zagrebu što režimu služi,
„Krvoloka peštanskih i bečkih,
„Štosekodnascaru Franji klanja,
„Što se kod nas Ferenc kralju

[moli?
Ak' se Ante ne sićaš vrmena,
„Kad si' vako meni govorio,
„Dozvat ću ti i u pamet danak,

„To je bilo pred osamnest lita,
„Kad no Šolta trebala pomoći,
„A u Beču ne mogla ju naći,
„Jer u Beču srce od kamena
„Bilo jeste za potrebe naše,
„Pa ti zgadjen licumjerskoj riči
„Ministara carskih janjičara.
„Na čelu im Weisskirchner ljuti,
„Tražili su, da Šoltani dušu
„Prodadu im kod izbora prvih,
„A ti pošten dozvolio nisi,
„Da se Šolta proda carskom

[Beču
„Ni za ono devetsto hiljada,
„Što Šoltani imadjaju platit
„Gradu Splitu, da odkupe otok;
„Pa kad smo se sastali pred
[zgradom
„Parlamenta zaklinjo si mene,
„Bogom živim i majčinim mli-

[kom
„Da ustanem i povedem borbu
„Perom, riču, drvljem i kame-
[njem.
„Protiv svakom, tko se Beču
[klanj?
„Protiv svakom na Markovu trgu
„Predstavniku nasilja i sile;
„Protiv svakom izdajici roda,
„Koji Peštu i Beč podupire
„Od Triglava do Jadranskog

[mora.
„A kad tebi odgovorih Ante,
„Da u mene slabašne su sile,
„Da u mene hambari su prazni
„Tebi suzā poleti niz lice.

„A iz grla rič za riči siplje:
 „„Udri, Mijo, imaš pero lako,
 „„Udro Mijo, pomoći će tebe,
 „„Svaki Hrvat, što pošteno misli,
 „„Svaki Hrvat, kojino se bori
 „„Da se kod nas tujdina, obori““
 „„Ja sam onda poslušao tebe
 „Borio se koliko sam mogao,
 „I doživih ispunjene sane
 „Našeg milôg hrvatskoga roda,
 „Da se jeste izbavio Beča,
 „Da se jeste otresao Pešte,
 „Da se jeste na Markovu trgu
 „U sred bila Zăgreba nam grada
 „Otresao krvoloka gadnih,
 „Predstavnika peštanskih i
 [bečkih,
 „Za čim si se do šestdeset lišta
 „Ti borio, oj Trumbiću Ante,
 „Uvijek stojeć u redovim prvim,
 „Ne žaleći ni muke ni truda,
 „Niti ruse na ramenu glave,
 „A uza te sve što pravo misli.
 „Diljem cile Dalmacije krasne.
 „I kada se doživio danak,
 „Da su gordom dvostrukom
 [Orlu
 „Na Orjenu satrvena krila,
 „Plivao si u moru radosti,
 „S tobom se je veselio svaki
 „Hrvat, koji vik pošteno misli.
 „Ali si se prevario brzo
 „Kada tvoje sokolovo oko
 „Opazilo da sloboda nije
 „Ono što smo dobili po Slomu.
 „Krvoloka Beča, Brdim-Pešte.
 „I sad kada sam uvidjaš. Ante
 „Da smo roblje nezasilnih zviri,
 „Gore no smo izpod Beča bili
 „Da se nisu ispunile misli
 „Starčevića, imenjaka tvoga;
 „Kad su zviri prevarile tebe
 „Sad je vrime, da ustaneš opet
 „I da vodiš neslomivu borbu
 „Za slobodu hrvatskoga roda,
 „Da se riši svih lupeža javnih,
 „Što mu krađu kese i hambare,

„Što mu dicu u okove meću,
 „Što mu rebra prebijaju kivno,
 „Što mu pale kuće i pojate,
 „Što mu ruše crkve i oltare,
 „I džamije muslimana braće,
 „Što ga silom poživinčit kane.
 „Ustaj, Ante,, poslušaj sad Miju
 „Starca, narod u za te će biti,
 „Ali slušaj glas naroda svoga,
 „I ti, zbacij s tvoje ruse glave
 „Sve klóbuke crnih rojalista
 „I zagri Radića Stipana.
 „Pak u borbi budi njemu desna
 „Prot silnicim neslomiva ruka,
 „Ako neznaš sliku rojalista,
 „Evo ti je u šarenim bojama,
 „Naslikanu na svilenom tkivu:
 „„Rojaliste, po Evropi cijoj,
 „„Što se kupe na kraljevskim
 [Dvorim
 „„Jedna briga na tom svitu n, orj,
 „„A ta briga ne dava im mira,
 „„Vik u strahu radi svojih dila
 „„Protij paku malenomu živu.
 „„„Monarhiste, deveta je briga
 „„Za nevolje, žalosti i tuge.
 „„Maslog puka, radnika, seljaka,
 „„Za nevolje gladnih činovnika,
 „„I za ranę ratnih invalida;
 „„Glasno da su bisaci i kese
 „„Njima pune sirotinjskih suza;
 „„Glavno da se njihovi bubrezi
 „„U lojanim odorama tove,
 „„A što narod umire od glada,
 „„Što činovnik kletu mito prima,
 „„A što radnik zarade nemade,
 „„Rojaliste nije briga za to.
 „„Sve što rade na kraljevskim
 [dvorim
 „„Širom svita i Evrope mutne,
 „„Sve je juha prot maloga puka,
 „„Sve je maslo za njihove braće,
 „„Sve je varka samo da se dulje
 „„Drže čvrsto na kraljevskim
 [dvorim,
 „„Plivajući u slasti i masti.

Veljače 1924. ima 29 d. Ova je godina prestupna s 366 d.

Dan	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
P. 1 S. 2	Ignacije Svićnica	Branislav, Captislava Branivoj, Crnojka	Trifon m. Sretenije
N. 3 P. 4 U. 5 S. 6 Č. 7	4. po sv. 3 kr. Blaž Veronika Agata dj. Doroteja dj. m. Romualdo	Branko, Crnojka Bratoljub, Cvatislava Bratomil, Cvita Bratomir, Cvita Bratoslav, Cvitana	N. 37. Šim. i Ana Izidor Pelus Agata Vukol b. Partenije.
P. 8 S. 9	Ivan Mat. Ćiril, Apolonija dj. m.	Brštanko, Cvitna Budimil, Čudna	Teodor vlm. Nikifor m.
N. 10 P. 11 U. 12 S. 13 Č. 14 P. 15 S. 16	5. po sv. 3 kr. Skolastika Ukazanje Gospe Lurd. Eulalija Fuska dj. m., Katarina Valentin Faust. i Jov. m. Julijana dj.	Budimir, Dabiživa Budislav, Dafina Budivoj, Danica Captislav, Danica Crnoje, Crnojka, Darinka Cvatislav, Desanka Cvitan, Dasislava	N. Mitr. i Far. Karalamp. Vlasij b. Melet Ant. Šimeon s. Ćiril ap. Onisim Pamfil
N. 17 P. 18 U. 19 S. 20 Č. 21 P. 22 S. 23	Sedamdes. Konstantin Simeon b., Flavijan Konrad pri. Euherij b. Eleonora dj. Stolica sv. Petra u Ant. Petar Damj.	Cvitimir, Deša Cvitoje, Dikoslava Časlav, Divna Čedomil, Divna Čudomil, Dobrana Dabiživ, Dobrava Danko, Dobrija	N. bl. s. Tri sv. Teodor Leo [m. Arhip Lav ep. Timotaj Petar i At. Polikarp
N. 24 P. 25 U. 26 S. 27 Č. 28 P. 29	Šezdesetnica Matije ap. Viktori m., Valpurga Aleksandar m. Leandar m. Teofil	Daroslav, Dobroslava Desimir, Dobrulja Desirad, Domoslava Desislav, Dostana Dobrašin, Draga Dobrinja, Dragana	Mesopust Naš. gl. Iv. Krst. Tarasij b. Porfir Prokopije Basilij b.

djenje Hrvata od najnovijeg robstva, ali jer se ovdje treba boriti bez dobitka i osobne koristi, pobigoste u Ameriku, da varate Hrvate — za dolare. Mi Hrvati imademo u svim američkim hrvatskim organizacijama ozbiljnih i vridnih ljudi, koji nisu trebali ni Vašeg šuludnog svitovanja ni Vašeg protuhrvatskog rada. Da je Vama bilo do hrvatstva bili biste ostali ovdje u starom kraju i branili ga, ali Vama je bilo do ugodnog života i varanja Hrvata u Americi i za to ste pobigli iz Domovine, da Vas parasitu hrane naši radnici u Americi.

Povirenici — koji su primili po više primjeraka broja 1 i 2, a iste nisu mogli raspacati, mole se, da neraspodane primjerke pošalju natrag.

Na znanje. — Gospoda, koja su primila 1 i 2 broj, a nisu ih platili niti povratili, bili su uvršteni u knjigu predplatnika, i mole se, da radi reda pošlju novce za sva tri broja zajedno.

Ožujak 1924. ima 31 dan.

Dani	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
S. 1	Albin b.	Dobrogost, Dragica	Eydokija
N. 2	Pedeset. Simplcij	Dobroje, Dragica	Siropust. Teodot
P. 3	Kunegunda dj.	Dobromir, Dragija	Evtropije
U. 4	Kazimir	Dobroslav, Draginja	Gerasim
S. 5	Pepelnica. Eusebija	Dobrovit, Dragna	Konon
Č. 6	Felicita, Miroslav	Dobrovoj, Dragojla	42 muč.
P. 7	Toma Akv.	Domagoj, Dragolja	Vasilije
S. 8	Ivan od B.	Domoslav, Dragomira	Teofilakt
N. 9	1. Čista. Franjka R.	Dragan, Dragoslava	1. N. P. 40 muč.
P. 10	40 mučenika	Dragi, Dragilo, Draguja	Kodrat
U. 11	Eulogij, Heraklij	Drago, Draguna	Sofronij
S. 12	Grgur Vel.	Dragobrat, Draža	Teofan
Č. 13	Rozina	Dragoje, Dražica	Nikifor
P. 14	Matilda	Dragoljub, Drenka	Benedikt
S. 15	Longin m.	Dragomir, Držislava	Agap. i Tim.
N. 16	2. Pačista. Heriberto	Dragorad, Dubravka	2. N. P. Sabin
P. 17	Gertruda, Patrik b.	Dragoslav, Dubravka	Aleksij
U. 18	Ćiril Jer., Eduard	Dragoš, Dunja	Kiril b.
S. 19	Josip z. B. D. M.	Dragovan, Dušana	Hrisant
Č. 20	Niketa	Dragovit, Dušanka	Jov. i Serg.
P. 21	Benedikt	Dragutin, Godeslava	Jakob
S. 22	Oktavijan	Dražko, Godomira	Vasilije m.
N. 23	3. Bezim. Oton	Dražen, Gojislava	3. N. P. Nikon
P. 24	Gabriel ark.	Držislav, Golubica	Zaharij
U. 25	Blagovjest	Drživoj, Gordana	Blagovjest
S. 26	Emanuel	Dubravko, Gorinka	Gabrijel
Č. 27	Ivan Dam., Rupert	Dušan, Duško, Gorislava	Matrona
P. 28	Ivan Kapist., Guntrum	Dušoje, Gospava	Hilarij
S. 29	Ćiril	Godeslav, Gostimira	Marko b.
N. 30	4. Sredoposna. Viktor	Godoje, Gostislava	4. N. P. Ivan Ljestv.
P. 31	Amos, Balbina	Godomir, Gradislava	Ipatij b.

Sunce 1. izlazi 6.39, zalazi 17.47. 16. izlazi 6.11, zalazi 18.07.

Misec 5. ☉ izl. 6.29, zalazi 17.47. 21. ☽ izl. 18.42, zalazi 6.21.

13. ☽ izl. 10.37, zalazi 0.46. 27. ☾ izl. 0.42, zalazi 10.23.

Duljina dana 1. 11.08; 31. 12.42.

Dan naraste za 1.39.

Početak proljca 20. na 22.20.

Tko slučajno nije primio 1 i 2 broj a primi ovaj br. 4 moli se, da to javi na dopisnici.

Broj 3 bio je zarobljen od policije i ne će ga dobiti nijedan predplatnik.